paululũ expecta·i·modicũ.hic aug·Paul⁹
nomẽ humiliãtis eſt· ⁊ ſicut ſaulus dictuſ
eſt a ſeuicia ⁊ crudelitate:ſic cõuerſus dict⁹
eſt paulus ab hũilitate.Idem pꝫ ꝑ verboꝝ
ſuoꝝ prolationẽ.dicit eñ·i·Corin·xv·Ego
ſum minimus apl'oꝝ:qui nõ ſum dign⁹ vo
cari aplus:nec hoc ↄtentus ꝙ ſit minimus
aploꝝ:ſed vocat ſe minimũ ſanctoꝝ Ephe·
iij·di·Mihi omniũ ſanctoꝝ mĩmo data eſt
hec gratia in gentib⁹:ſed adhuc amplius ſe
humiliat vocans ſe abortiuũ qđ tanq̃ʒ fedũ
⁊ abominabile ab oĩbus proijcitur cũ·i·Co
rin·xv·dicit.Nouiſſimo autẽ omniũ tanq̃ʒ
abortiuo viſus eſt mihi.adhuc aũt ⁊ profun
dius ſe humiliat vocans ſe nihil:cũ·i·Cori·
xij·dicit.Et ſi nihil ſum ſigna tñ apoſtolat⁹
mei facta ſunt in vos.Sed neſcio quid ad/
huc humilius de ſe ſentiat ſcribens·i·Corĩ.
iiij.Factuſ ſum peripſima oĩm vſq̃ʒ adhuc
Poſtremo ſup̱ oĩa priora ſe humiliat vo
cans ſe maximũ ⁊ precipuũ peccatorẽ cũ.i.
Thi.i.ſcribens dicit.Fidelis ſmo ⁊ oĩ ac/
ceptione dignus:q2 ieſus xp̄s venit in hunc
mundũ peccatores ſaluos facere:quoꝝ pri/
mus ego ſum.Vocat ergo ſe mĩmũ apl'oꝝ
minimũ ſanctoꝝ.abortiuũ.nihil.peripſima
⁊ precipuũ peccatorẽ:vt ex oĩbus his affe
ctum ſue hũilitatis poſſet ſaltẽ tenuiter de/
clarare. ¶ Sed ne videatur hoc dice/
re q̃dam ſimulatione ſicut nos peccatores
ↄſueuimus nos humiliare:dicentes de no
bis tota die.Ego ſum peccator.Hoc exclu/
dit Bern·ſic dicens.Non faciebat hoc pau
lus mentiendi precipitatiõe:ſed eſtimandi
affectione·⁊ ſubiũgit rationẽ.Qui g̃ perfe/
cte examinãdo ſeipm̃ intelligit ſuo peccato
nullius peccatũ par eſtimat·qđ non intelli/
git ſicut ſuũ.Sed adhuc aliquis p̱git vlte/
ri⁹ dicens.Ego non capio illud verbũ quõ
paulus in tam ſublimi vita exiſtens ſe tam
vilem ex affectu potuerit reputare.Dico q2
quicquid boni habuit ſoli deo tribuit·iuxta
illud·i·Corĩ·xv·Gratia dei ſũ id qđ ſum·ſi
quid vero mali habuit:ſibi ſoli adhibuit.
Q2 ſi hec ratio non ſumit̃:ſaltem in hocipſo
admiremur prerogatiuã pauli ꝙ tam ſubli
mis in vita tam vilẽ ex affectu ſe potuerit
eſtimare·nam ⁊ ego tantã eius humilitatẽ
cũ tante vite ſublimitate oĩbus miracul'ſu
is iudico mirabiliorẽ·nam ſm̃ Bern·rara
omnino ⁊ magna virt⁹ eſt:vt magna licet
opantem magnũ te neſcias:⁊ manifeſtã oĩ
bus tuã te ſolum latere ſanctitatem·hoc ego
oĩbus virtutib⁹ mirabilius iudico.Sed re
ſpiremus ſi placet ne auditores tedio fati/
gati ſi ſermo nimis in longuʒ ducitur his q̃
adhuc de humilitate reſtant dicenda auida
deuotiõe non poſſint intendere interim ru/
minantes tanq̃ʒ munda aĩalia ea que de
paulo dicta ſunt:vt ex his deſiderio inflam
mati actenti⁹ audiant que ſequũtur ⁊c̃.

XXI. De eodem ſermo quartus.

Obſeruate eos
qui ita ambulant ſicut habe
tis formam noſtrã Phil·iij
¶ Dicit gregori⁹.Vna/
queq̃ʒ virtus q̃ſi quibuſdam gradib⁹ p̱fici
tur quouſq̃ʒ per incrementa meritoꝝ ad ſũ/
ma perducit·alia nanq̃ʒ ſunt virtutum exor
dia·aliud,p̱fectus·aliud perfectio.In hbis
ergo ꝑpoſitis hortatur nos apl's:vt cũ ipm̃
p̃nteʒ tanq̃ʒ formã exemplarẽ cui imprima/
mur hẽre non poſſimus:vtpote tranſlatum
ad gloriã ſaltem eos qui p̃ntes ſunt ⁊ viuẽ/
di formã ex ſuis ſcriptis acceperũt:diligen/
ter obſeruemus vitã noſtram ad illoruʒ re/
gulam informantes.Expeditis ergo in p̃ce/
dentibus glorioſi hui⁹ principis p̱fecta cõ/
uerſione·corporali exercitatione·virtutũ ac/
quiſitione ⁊ noſtra qualicunq̃ʒ imitatione.
Viſa etiam pauli p̱fundiſſima humilitate
Nũc reſtat dicẽdũ de eiuſdẽ hũilitatis imi
tatiõe:hoc eſt q̃liter ipm̃ in hũilitate ⁊ ſi nõ
in p̱fectiõis culmine ſaltẽ tenuiter imiteñ·
qđ oĩo neceſſariũ eſt ad ſaluteʒ eo ꝙ p̄dicta
oĩa fructu vacua remanerẽt ſi nõ ↄdimẽtuʒ
hũilitatis hẽrent dicẽte gre·q̃libet aſſint cor/
pori:opa nulla ſunt ſi nõ ex hũilitate ↄdiã/
tur·⁊ ſubiũgit.In cũctis g̃ q̃ agitis fratres
mei radicẽ boni opis hũilitateʒ tenete.Cui
ↄſentit bern·di·Inſipiẽs ⁊ inſan⁹ ẽ q̇cunq̃ʒ
in alijs vite meritis q̃ʒ in ſola hũilitate cõfi
dit·que cum ita neceſſaria eſt oĩ ſtudio co
nandum eſt vt eã poſſimus in ortũ ↄſciẽtie
tranſplantare·qđ vt facili⁹ faciamus ¶ H

Sciendum ꝙ virtus humilitatis ſicut cetere virtutes queadmodū ſupra p̄ gre. patuit tres habet partes: ſcȝ principiū. mediū ⁊ finem. Prima hūilitas eſt incipientiū. ſcd̓a ꝓficientiū. tertia perfectoꝝ: que tres ſpecies ex triplici radice ſurgūt in nobiſ: ſicut ex ſanctorum dictis patere poteſt. Nam hūilitas incepta ſurgit in nobis ex cognitione veritatis. hūilitas ꝓfecta ex deuotiōe caritatis. humilitas perfecta ex ↄtemplatiōe diuinitatiſ. Hec tria per ordinē proſequētes dicim⁹ ꝙ prima hūilitas ſurgit in nobis ex cognitiōe veritatis. qd̓ cōtingit cū primū reuocamur ad noſipōs ⁊ audim⁹ vocem dn̄i dicētis intra nos illud Eſaie. Preuaricatores redite ad cor. idqȝ tam efficaciter ⁊ viuaciter agit: vt vox ipā reducat nos ad noſipōs ⁊ arguēſ ſtatuat ante faciē noſtrā: dicentes nobiſipīs illud Jone. i. Qd̓ eſt opus tuuȝ. que terra tua: ⁊ inueniem⁹ nos ī finitis pctiſ qd̓āmodo obuolutos. ꝓpter qd̓ clamare cogimur in celū dicentes nobis illud Jere. xvi. Ve mihi: mater mea vt quid me genuiſti virum rixe. virū diſcordie: nō feneraui nec fenerauit mihi quiſqȝ. oēs maledicūt mihi. Naȝ ex eo ꝙ deus ſtatuit nos ante nos vt dictū eſt illuminamur intus ad cognitionē veritatis in quo lumine cognoſcim⁹ que mala incurrimus ex peccato q̄ in hoc lumine cognoſcemus. Videmus quippe peccata que cōmiſimus. bona que omiſim⁹. culpā quā meruimus. merita que āmiſimus. offenſam quaȝ incurrimus. regnū quod ꝑdidim⁹. infernū quē accepimus. ⁊ ecce fit dolor ſup̄ dolorem anxietas ſuper anxietatē. ex profundo cordis clamātes ad dn̄m illud ps̄. In veritate tua humiliaſti me. Qui aūt hec mala cognoſcit veraciter niſi durior ſit lapide in ꝓfundum humiliatur ⁊ vſqȝ ad puluerē animo cōſternatur. ſic enim dicit Bern. Tu quicūqȝ es etiā ſi ſanctus es: ſi teipm̄ ad lumen veritatis intus ſine diſſimulatiōe inſpicias ⁊ ſine palpatione diiudices: nō dubito quin hūilieris tu in oculis tuis. factus tibi vilior ex hac cognitione tui: quis nec dum fortaſſe idem eſſe patiaris in oculis alioꝝ. Et hec cognitio in humilem valde ⁊ amarā penitentiam nos proſternit: tam diu nos mactantes tamdiu caſtigātes quouſqȝ deus miſertus noſtri dicat nobis illud Jere. xlij. Jam placatus ſum ſup̄ malo qd̓ feci vobis. nolite timere a facie regis babilonis. qr̄ vobiſcū ſuȝ ego ⁊ ſaluos vos faciā ⁊ dabo vobis miſericordiam ⁊ miſerebor veſtri ⁊ habitare vos faciaȝ in terra veſtra.

J ¶ Scd̓a hūilitas ſurgit in nobis ex deuotiōe caritatis. qd̓ contingit cū per remiſſionē a peccatis liberati: leti ⁊ alacres currimus viā dei: iurantes ⁊ ſtatuentes cuſtodire iudicia iuſticie eiuſ. noua q̄dam dilectione feruēter dn̄m diligentes: in q̄ auide cupimus deo in omnib⁹ ⁊ per oīa cōplacere: in quo feruore cū aliquādiu currimus. ecce ex q̄dam pia diſpenſatiōe deus ponit nobis obicem ⁊ obſtaculū. volens experiri vtrū in eius ſeruicio velimus ſtrenue ꝑmanere: ꝑmittens quaſdā beſtiolas carnalium temptationū ex cauernis memorie in mediū ſerpere. que de reliquijs peccatorum tanq̄ȝ tinea de lana erūpentes: mentem rodunt ⁊ lacerāt memoriā inquietātes. ⁊ hoc eſt qd̓ dicit Judic. ij. Ego nō delebo gētes que in medio tui ſunt: vt in ipīs expiat hieruſalem: vtrū cuſtodiant mādata dn̄i. Itē in eodem. He ſunt gentes q̄s dn̄s dereliqt vt erudiret in eis hieruſalem. ⁊ poſtea diſcerent filij eoꝝ certare cū hoſtib⁹ ⁊ hr̄e conſuetudinē preliandi. Hinc Bern. Benign⁹ deus nō permittit electū ſuū temptari in principio ſup̄ iſtud qd̓ poteſt. vn̄ fit vt nec damni quātitas: nec recuꝑandi difficultas quāta eſt innoteſcat. ſed poſtea innoteſcit aliq̄liter rei difficultas ⁊ fruſtra ſperata facilitas euaneſcit. Et ecce tribulatio ſup̄ tribulationem ex importunitate impugnantiū vicioꝝ. Unde q̄ȝdiu veri boni maior cōcupiſcentia vel maior delectatio mentē hoīs nō obtinuit cū exoſa q̄dam voluptate geſtoꝝ. viſoꝝ. auditorū patitur imaginatiōes ⁊ ad cogitāda ſpūalia ⁊ diuina: lumē oculorū ſuoꝝ ⁊ ipm̄ non eſt ſecū. ⁊ tp̄e pſalmodie ⁊ orōis ceterorūqȝ exercitiorū ſpūalium in corde ſerui dei etiā reluctantis ⁊ nolētis imaginatiōes voluūtur: ⁊ cogitationū fantaſmata verſantur. a quib⁹ velut immūdis auib⁹ circūuolantibus ſacrificiū deuotiōis vel orōnis rapitur de manu tenētis: vel ſepe polluitur vſqȝ ad

lacrimas offerentis: ⁊ ideo ex hac ↄſiderati-
one humiliant̄ nihil penitus ſe facere iudi-
cantes ⁊ vñ ſe deficere exiſtimant inde ꝓfi-
ciunt neſcientes: qꝛ licet in opibus forſitan
minus faciant. feruoꝛ tñ ⁊ hũilitas ꝓmoue
tur: q̄ facilime euaneſceret ſi ad votũ oĩa
ꝑuenirent. Hinc Gre. Nõnunq̄ȝ ad conce-
pta deſideria minime ꝑuenit̄ vt ipa interue
niente tarditate ad eadẽ deſideria laxato ſi-
nu mẽtis dilatentur: ⁊ que extenuari fortaſ
ſe impleta poterant: repulſa magis creſcant
Vñ ſemen in terrã iactũ gelu p̄mit̄ ⁊ poſt
pluuiã quo foras citius apparere cõpellitur
vt eo intus fecũdius radicet̄: ⁊ quo vetatur
ꝓgredi inde citi⁹ cogit̄ multiplicari: ⁊ ex his
oĩbus hũilitas ꝓmouetur. de q̄ dicit p̄s.
Quaſi lugens ⁊ contriſtat⁹ ſic humiliabar
De hac duplici humilitate dicit bern. Eſt
humilitas quã veritas parit ⁊ nõ hẽt calorẽ
⁊ eſt hũilitas quã caritas format ⁊ inflam-
mat: ⁊ hec quidẽ in affectu eſt. illa aũt in co-
gnitione. R ¶ Tertia hũilitas ſurgit ex
ↄtemplatione diuinitatis in qua q̄nto alti-
us ꝓficimus tanto profundius hũiliamur.
qꝛ q̄ntumcunq̄ȝ modicũ eſt: qđ de bonis dei
ↄtemplãdo accipim⁹. hoc ipm̄ tam magnũ
tamq̄ȝ excellens eſt vt in ei⁹ ↄꝑatione vile-
ſcat penit⁹ oĩs creatura. qđ tam figura q̄ȝ
ſcriptura lucide declarat̄. Figura. Dicitur
enĩ Ezech. i. Cũ fieret vox ſuꝑ firmamentũ
ſtabant aĩalia ⁊ ſubmittebant alas ſuas.
qđ exponens Gre. dicit. Cũ ſanctoꝝ mẽtes
creatoris ſui potentiã intenta ↄtemplatiõe
ↄſiderant vileſcunt eoꝝ animo virtutes q̄s
hñt: ⁊ tanto apud ſe fiũt hũiles q̄nto illud
altũ eſt qđ ſuꝑ angelos ſonat. Idem patet
ꝑ ſcripturã. Dicit enĩ iteruȝ Gre. Sancti q̄
apud deũ altius ꝓficiũt: eo ſubtilius indi-
gnos ſe eſſe deprehendũt. qꝛ dũ proximi lu-
ci ſiunt: quicquid eos in ſe latebat inueniũt
⁊ tanto ſibi foras deformes apparent. quãto
magis pulcrũ eſt qđ de deo vident. qꝛ vnuſ
quiſq̄ȝ ſibi dũ tactu veri luminis illuſtratur
oñditur: ⁊ vñ cognoſcit quid eſt iuſticia in-
de erudit̄ vt etiã videat quid ſit culpa. Nã
enĩ ſm̄ philoſophũ. oppoſita iuxta ſe poſita
magis eluceſcant. hinc eſt qꝫ ꝑ dei ſublimia
noſtra vilia melius cognoſcũtur. hinc abra
am alas depoſuit qui loquens cũ deo cinerẽ
⁊ puluerem ſe vocauit. Hinc moyſes alas
depoſuit: qui mox vt verba dei audiuit: loq̄
ſe neſcire deprehendit dicens. Obſecro dñe
nõ ſum eloquẽs ab heri ⁊ nudiuſtertius ex
quo locutus es ad ſeruũ tuũ. hinc dauid a-
las depoſuit qui cõtemplans dñm vocauit
ſe canem mortuũ ⁊ culiceȝ viuũ. hinc bern.
Nunq̄ȝ deprehendit ſe meli⁹ modus huma
ne imꝑfectiõis q̄ȝ in lumine vultus dei ⁊ in
ſpeculo diuine viſionis. L ¶ Tertio di-
cendũ eſt de pauli benignitate: q̄ȝ pi⁹ q̄ȝ be-
nignus extiterit circa oĩes. Hanc aũt beni
gnitatẽ tripliciter exercebat: ſcȝ cõtra perſe-
quẽtes. ↄtra delinquẽtes. ↄtra quaſlibet mi 1
ſerias ſufferẽtes. Naȝ ſuos ꝑſecutores qui
ſuã mortẽ aſpirabant. ſanguinẽ ſitiebãt. ex-
cuſando defendit dicens. Ro. x. Fratres te-
ſtimoniuȝ illis ꝑhibeo. qꝛ emulationem dei
habent: ſed nõ ſm̄ ſcientiã. Nec hoc ↄtẽtus
ſed cõuertit ſe ad orõeȝ di. Ro. vt ſuꝑ. Fra-
tres voluntas cordis mei ⁊ obſecratio apud
deũ eſt pro illis in ſalutẽ. Nec hoc cõtentus
ſe optabat eſſe anathema dicens Ro. ix.
Optabat anathema eſſe ꝓ illis. Vñ Criſ.
Nemo vnq̄ȝ tantũ dilexit amicos q̄ntũ ille
dilexit inimicos. q̄nto enim amplius offe-
rebantur tãto plus eoꝝ inſaniã miſerebat̄.
Scđo benignus extitit contra delinquẽtes. 2
vñ ipe dicit Corin. ij. Lugeo multos q̄ au
tem peccauerũt ⁊ nõ egerũt penitentiã ſuper
immundicijs ſuis. Criſ. Nullus vnq̄ȝ tan
tum doluit ꝓpria mala quãtum ipe aliena.
nam vt alij ſalui fierent: ipe a celorũ gloria
cupiebat excludi. q̄ſi enim totũ mundũ ipſe
genuiſſet. ſic ꝓ omnium peccatis doluit. ſic
oĩes in dei regnũ feſtinabat inducere. do-
cendo. orando. ſupplicando. pollicendo. ali-
quando eternis. aliq̄ñ p̄ñtibus. aliq̄ñ ſmo-
nibus. aliq̄ñ rebus. aliquãdo ꝑ diſcipulos.
aliquãdo literis. aliq̄ñ per ſemetipm̄ cupie-
bat eripere lapſos. ſtantes ↄfortare. ↄtritos
ſaluare ⁊c̄. Tertio benignus extitit circa oẽſ 3
hoĩes quaſlibet miſerias ſufferentes. Unde
ipe dicit. Omnib⁹ oĩa factus ſum: vt oẽſ
ſaluos facerem ſubiũgens. Quis infirma-
tur ⁊ ego non infirmor. quis ſcandalizatur
⁊ ego non vror. M ¶ Qualiter autem

paulũ in hac benignitate imitari debeam⁹
in predictis tribus eius exercitijs informa-
mur. ¶ Primo debemus eſſe benigni ad no-
1 ſtros pſecutores· omnẽ maliciam quam in
nos exercent nullo aculeo repugnãtes vt di
cere poſſimus cuꝫ ps· Si reddidi retri· mi-
2 ma· deci· merito ꝛc. Scd̄o debemus eſſe be-
nigni ad peccatores: ex ꝓfundo cordis com
patientes eoꝝ erroribus ꝛ pro ipis fideliter
dño ſupplicantes ꝛ nihilominus eos conſi
lijs ꝛ auxilijs reuocantes. Ad qd̓ hortat̃ nos
apoſtolus cuꝫ dicit Galatas· vi· Fratres ſi
preocupat⁹ fuerit homo in aliquo delicto:
vos qui ſpiritales eſtis huiuſmõi inſtruite
in ſpiritu lenitatis· q: vt ait Gre· plus ẽ vi
ctura aĩaꝫ ĩ ppetuũ reficere ſiue eẽ reuocare
q̃ꝫ ventrem morientem carnis terreno pa-
3 bulo ſatiari. Tertio debem⁹ eſſe benigni ad
formã pauli ſup quibuſlibet miſerijs ꝓximo
rũ· nam de hoc genere deuotiõis dicit bern·
Multe miſerie proximoꝝ in piſtillo cordis
collecte atq̃ꝫ oculo pietatis inſpecte: ipe ſũt
ſpecies ex quibus vngenta optima ꝯponun
tur· que omnia vnctio ſancti ſpiritus facere
nos doceat.

XXII· De eodem ſermo quĩtus.

Adhuc excellen
tiorem viam vobis demonſtro.
Scio hominẽ in chriſto raptuꝫ
ꝛc· primũ ſcribitur· i· Corin· xij· ſcd̄m auteꝫ
habet̃· ij· Corin· xij· Dicit Criſ· Conſidere-
mus q̃ntis honoribꝰ deus paulum añ tem
pus reſurrectionis extulerit. in paradiſum
rapuit· in celũ ſubleuauit. ineffabilis archa
ni fecit eſſe participem taliũq̃ꝫ miſteriorum
conſciũ ꝙ nulli hominũ phas fuit confiteri.
nec immerito ad celũ rapitur: qui ꝓpter de-
um deſeruit totam terram. ¶ Expe-
ditis ergo vtcũq̃ꝫ in precedentibꝰ tribꝰ exer
citijs pauli ſcꝫ conuerſione· corꝑali exercita
tione· virtutuꝫ acquiſitione: ꝑiterq̃ꝫ noſtra
in eiſdem qualicunq̃ꝫ imitatione· nũc dicen
dum eſt de quarto membro in primo ſmo-
ne ꝓpoſito ſcꝫ de contemplatiõe. Et hoc du-
pliciter: ſcꝫ in generali ꝛ in ſpeciali. In gene
rali cum dicit· adhuc excellentiorem viã ꝛc.
In ſpeciali cũ ſubiungit. Scio hominẽ in

chriſto ꝛc. De quo duo breuiter tangemus
ſcꝫ pauli ꝯtemplationem ꝛ noſtrã imitatio
nem. Nam de ſua ꝯtemplatione ipe nobis
inſinuat vbi ſup̄ cũ dicit. Veniam autẽ ad
viſiones ꝛ ad reuelationes dñi: ꝛ ſubiũgit
Scio hominẽ in xp̄o ante annos· xiiij· (ſiue
in corꝑe ſiue extra corpus neſcio· deus ſcit)
raptũ ꝛc. ꝛ ſcio huiuſmodi hominẽ ſiue in
corpore ſiue extra corpus neſcio: deus ſcit·
quoniã raptus eſt in paradiſum ꝛ audiuit
archana verba q̃ nõ licet homini loqui que
ſũmis labijs ſolũmodo tetigiſſe ſufficiat.
Quis eñi contingere p̄ſumat vel loqui au-
deat que (vt ait apl's) nõ licet homini loqui
Hac ergo dimiſſa ꝯtemplatione ꝑ paruitatis
noſtre modulo poſſibili ꝓſeq̃mur. nã de il-
la intendit apl's in verbis ꝓpoſitis cũ dicit.
Adhuc excellentiorem viã vobis demõſtro
ipa eñi contemplatio inter oĩes vie ꝛ vite
actiones excellentior reputat̃· nã de hoc mo
dicum guſtare plus eſt q̃ꝫ in alijs exercitijs
multũ laborare· dicente bern· Menti vl' ani
mo: cum cetera ꝑs hominis regenda ſit ſibi
ſubdita· nec digni⁹ aliquid ad querẽdũ· nec
dulcius ad inueniendũ: nec vtilius ad ha-
bendũ q̃ꝫ qd̓ ſolã mentẽ ſuꝑeminet· i· deus
qui vicꝫ deus ꝑ ſolã cõtemplationeꝫ appre-
henditur in hac vita· itaq̃ꝫ hic ſumus vt di-
camus de ꝯtemplatione que tres ꝑtes cõti
net· principiũ· mediũ atq̃ꝫ fineꝫ. ¶ Primo di-
catur q̃liter ꝯtemplatio incipiat̃· ſcd̄o quid
in ea guſtatur· ſiue quõ in ea ꝓgrediat̃· ter-
cio quomõ finiat̃. ¶ Principiũ autẽ eius ad-
huc in tria diuidit̃. ¶ Primo eñi ponem⁹ ei⁹
deſcriptionẽ· ſcd̄o ad eam noſtrã habilitati
onẽ. tertio ei⁹ ingreſſionẽ. ¶ Hec ꝓſe-
quentes primo ponem⁹ eius deſcriptioneꝫ
quã Gre· deſcribit ita dicẽs. Contemplati-
ua vita eſt caritatẽ dei ꝛ ꝓximi tota mẽte re
tinere. ab exteriori actiõe quieſcere: ſoli deſi
derio conditoris inherere: vt nihil iã agere li-
beat: ſed calcatis curis oĩbus ad videnduꝫ
faciẽ dei anim⁹ inardeſcat: ita vt iã nouerit
carnis pond⁹ cũ merore portare: totiſq̃ꝫ de-
ſiderijs appetere: illis hymnidicis angloꝝ
choris intereſſe: admiſceri celeſtibus ciuibꝰ
de interna dei corruptione gaudere. Item
aliã deſcriptionẽ venerabilis beda ꝓſequit̃